

лети срещу неприятеля гордъ като орелъ и да му покаже, че българитѣ могатъ да се борятъ до последна капка кръвъ за свободата си, която е тъй скъпа за единъ народъ. Но враговетѣ подушили това въстание и побързали да го потушатъ. Тѣ започнали да пристигатъ на многобройни дружини и на Балкана се завързалъ ужасенъ бой за „свобода или смъртъ“. Тукъ паднали много храбри въстаници. Раненъ билъ, за голѣмо нещастие, и войводата Цанко Дюстабановъ.

Въстаницитѣ се помъчили да го доведатъ въ Габрово, за да му излѣкуватъ тежкитѣ рани, но стигнали само до едно близко село, кждето Дюстабановъ билъ плененъ и закаранъ въ Търново. Тамъ той билъ обесенъ.

Така този безстрашенъ борецъ за свободата на България завършилъ своя животъ. Но неговиятъ свѣтълъ образъ остава въ душитѣ ни завинаги!

Вела Ив. Андрейчева
орле отъ 5-та орлюва дружина
„Цанко Дюстабановъ“ — Габрово

РАЗДѢЛАТА НА ПѢТЛЕШКОВЪ СЪ ДОМАШНИТЪ МУ

— Ще отида! Трѣбва! — каза Пѣтлешковъ сурово. Този достоенъ българинъ не се уплаши отъ призрака на смъртта.

Черна мисълъ завладѣ всички. И слънцето, сякашъ разбра мжката на героя и забърза къмъ западъ. Вратата тихо се отвори. Влѣзе стара, изпита жена. За мигъ тя разбра всичко. Злокобна мисълъ притисна сърдцето ѝ. Тя се олюлтѣ, прегърна Пѣтлешкова съ костеливитѣ си ржце и го облѣ съ горещи сълзи. Кра-

ката ѝ се подкосиха и тя за мигъ загуби сили. После, мжчейки се да се овладѣе, размър-

